Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 475 van 2 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. NDIKUMASABO**
Guldenvlieslaan 77
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 augustus 2026 houdende weigering van toegang aan de grens met terugdrijving (bijlage 11) en van de beslissing van diezelfde datum tot intrekking van een visum.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. NDIKUMASABO verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker komt op 22 augustus 2026 op de luchthaven van Zaventem aan vanuit Addis Ababa. Diezelfde dag wordt jegens hem een beslissing tot weigering van toegang aan de grens met terugdrijving getroffen (bijlage 11).

Het betreft de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Op 22.08.2026 om 10.45 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal
Werd door ondergetekende, H. K. 1 HINP

de heer / mevrouw :

naam N. voornaam C.
geboren op (….) te (…) geslacht (m/v) Mannelijk
die de volgende nationaliteit heeft Burundi wonende te /

houder van het document PP nummer OPxxx
afgegeven te Burundi op : 25.05.2020
houder van het visum nr. xxx van het type C afgegeven door Italië
geldig van 15.07.2026 tot 02.09.2026
voor een duur van 35 dagen, met het oog op : Zaken

Aangekomen met vlucht ET750 afkomstig uit Addis Ababa, en zal teruggedreven worden naar Addis Ababa, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)
Reden van de beslissing: Betrokkene reist met een Italiaans visum afgeleverd voor professionele doeleinden. Betrokkene beweert verkoper van koffiebonen te zijn en te willen nagaan of hij een afzetmarkt kan ontwikkelen in België en Parijs (Frankrijk). Hij is niet in het bezit van enige info die zijn zakelijk reismotief kan staven en hij heeft geen afspraken met eventuele klanten. Hij wil voornamelijk Brussel verkennen als toerist. Betrokkene beschikt evenmin over zakelijke info wat betreft zijn voorgenomen verblijf in Parijs. Hij is niet in het bezit van een bewijs van logies noch van een vervoersbewijs. Betrokkene voldoet zodoende niet aan de visumvoorwaarden die stellen dat het hoofddoel van zijn verblijf zich in Italië zou situeren"

Op 22 augustus 2026 wordt tevens beslist om verzoekers visum in te trekken. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt

"Geachte mevrouw, Meneer N., C.

Op verzoek van de gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie, werd uw visum onderzocht. Nummer xxxxxxxx, afgegeven: 07/072026.

het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende reden(en):

het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene reist met een Italiaans visum afgeleverd voor professionele doeleinden. Betrokkene beweert verkoper van koffiebonen te zijn en te willen nagaan of hij een afzetmarkt kan ontwikkelen in België en Parijs (Frankrijk). Hij is niet in het bezit van enige info die zijn zakelijk reismotief kan staven en hij heeft geen afspraken met eventuele klanten. Hij wil voornamelijk Brussel verkennen als toerist. Betrokkene beschikt evenmin over zakelijke info wat betreft zijn voorgenomen verblijf in Parijs. Hij is niet in het bezit van een bewijs van logies noch van een vervoersbewijs. Betrokkene voldoet zodoende niet aan de visumvoorwaarden die stellen dat het hoofddoel van zijn verblijf zich in Italië zou situeren".

2. Betreffende de urgente procedure en de rechtspleging

2.1. Het beroep is gericht tegen een beslissing tot terugdrijving en een beslissing tot intrekking van het visum. Het betreft beslissingen die zijn genomen in het kader van een grensprocedure.

Overeenkomstig artikel 2.28, §1, eerste lid, 1° van de RvV-wet is de urgente procedure van toepassing.

2.2. Artikel 2.31, §5, van de RvV-wet bepaalt dat de uitvoering van een terugdrijvingsbeslissing automatisch is geschorst tijdens de termijn voor het indienen van het beroep en tijdens het onderzoek van het tijdig ingediende beroep.

Aangezien het beroep tot nietigverklaring thans reeds ten gronde wordt behandeld, hoeft er geen uitspraak te worden gedaan over de vordering tot schorsing (artikel 1.9, tweede lid, van de RvV-wet).

2.3. Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van "*de rechten van de verdediging en van het recht op een begrijpelijke kennisgeving*". Hij betoogt dienaangaande als volgt:

"De bestreden beslissing werd aan betrokkene in het Nederlands ter kennis gebracht, terwijl hij deze taal niet begrijpt. Hij werd bijgevolg niet daadwerkelijk in staat gesteld om kennis te nemen van de motieven van de beslissing, de gevolgen ervan, alsook van de mogelijkheden en termijnen om beroep in te stellen.

Deze omstandigheid doet afbreuk aan de daadwerkelijke uitoefening van zijn rechten van verdediging en aan zijn recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, aangezien een persoon een beslissing niet op nuttige wijze kan betwisten wanneer de inhoud en de motieven niet toegankelijk zijn in een taal die hij begrijpt."

Artikel 2.16 van de RvV-wet, dat de *"(v)oorwaarden van het verzoekschrift"* vastlegt, bepaalt het volgende:

"§ 1. Het verzoekschrift moet op straffe van niet-ontvankelijkheid:
1° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen;
(…)"

Artikel 2.18, eerste lid van de RvV-wet luidt als volgt:

"*Een ontvankelijk middel bestaat uit de vermelding van de rechtsregel waarvan de schending aangevoerd wordt en van de wijze waarop die rechtsregel concreet overtreden zou zijn.*"

Het in de aanhef van het eerste middel genoemde "*recht op een begrijpelijke kennisgeving*" betreft op zich geen algemene rechtsregel. Het eerste middel is op dit punt niet-ontvankelijk.

Wat de aangevoerde schending van de rechten van de verdediging betreft, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat de verzoeker blijkens de stukken van het administratief dossier in het Frans, dit is zijn moedertaal, werd gehoord door de met de grenscontrole belaste autoriteiten (administratief dossier, stuk 38). In de akte van kennisgeving van de bestreden aktes, die met toepassing van de taalwetgeving in bestuurszaken verplicht in het Nederlands dienen te worden opgesteld vermits de beslissingen werden getroffen in het Nederlands taalgebied, wordt bovendien gepreciseerd dat de verzoeker overeenkomstig de artikelen 508/1 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek een beroep doen op het bureau voor juridische bijstand, en dat hij, indien dat nodig is, tevens beroep kan doen op taalkundige bijstand, die krachtens artikel 508/10 van het Gerechtelijk Wetboek kan worden verleend. De gegevens van de bureaus voor juridische bijstand worden als bijlage aan de verzoeker ter kennis gebracht en uit het voorliggende verzoekschrift blijkt dat de verzoeker daadwerkelijk toegang heeft gehad tot een advocaat. In de akte van kennisgeving wordt eveneens vermeld dat een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen, in een taal die de verzoeker begrijpt, op verzoek kan bekomen worden bij de Minister of diens gemachtigde. De verzoeker, die de bijstand geniet van een advocaat die het Nederlands machtig is en die het beroep tijdig heeft ingesteld, toont in de gegeven omstandigheden niet aan dat hij in de onmogelijkheid was om daadwerkelijk kennis te nemen van de motieven waarop de bestreden beslissingen berusten, van de gevolgen ervan, alsook van de mogelijkheden en termijnen om beroep in te stellen.

Een schending van de rechten van de verdediging is niet aangetoond.
Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van "*de motiveringsplicht*". Het tweede middel wordt als volgt toegelicht:

"De bestreden beslissing laat, gelet op haar motivering en de wijze waarop zij ter kennis werd gebracht, niet toe om op concrete en geïndividualiseerde wijze te begrijpen om welke precieze redenen betrokkene werd teruggedreven en zijn visum werd ingetrokken.

Een louter algemene of stereotiepe motivering stelt de verzoeker niet in staat om de wettigheid van de beslissing te beoordelen en de aangevoerde motieven op nuttige wijze te betwisten."

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker beweert, niet berusten op algemene of stereotiepe motieven. In tegendeel worden zowel de wettelijke als feitelijke

grondslagen voor de beslissing tot terugdrijving en de beslissing tot intrekking van het visum op duidelijke wijze weergegeven in de bestreden aktes.

Zo bestaan de feitelijke motieven voor de beide bestreden beslissingen erin dat de verzoeker niet aan de visumvoorwaarden, die stellen dat het hoofddoel van zijn verblijf zich in Italië situeert, voldoet. Dit wordt op uitgebreide wijze toegelicht aan de hand van verzoekers specifieke elementen: "*Betrokkene reist met een Italiaans visum afgeleverd voor professionele doeleinden. Betrokkene beweert verkoper van koffiebonen te zijn en te willen nagaan of hij een afzetmarkt kan ontwikkelen in België en Parijs (Frankrijk). Hij is niet in het bezit van enige info die zijn zakelijk reismotief kan staven en hij heeft geen afspraken met eventuele klanten. Hij wil voornamelijk Brussel verkennen als toerist. Betrokkene beschikt evenmin over zakelijke info wat betreft zijn voorgenomen verblijf in Parijs. Hij is niet in het bezit van een bewijs van logies noch van een vervoersbewijs.*"

De verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen.

Het tweede middel is ongegrond.

3.3. In een derde middel beroept de verzoeker zich op een schending van het evenredigheidsbeginsel. Dienaangaande betoogt hij als volgt:

"De terugdrijving en de intrekking van het visum vormen bijzonder ingrijpende maatregelen. De bevoegde overheid diende een concreet, individueel en omstandig onderzoek te voeren naar de situatie van betrokkene en na te gaan of daadwerkelijk was voldaan aan de voorwaarden die dergelijke maatregelen rechtvaardigen.

Bij gebrek aan dergelijk onderzoek en een behoorlijke belangenafweging schendt de beslissing het evenredigheidsbeginsel."

Het evenredigheidsbeginsel vereist dat een beslissing berust op een redelijke verhouding tussen de feitelijk juiste en op zich rechtens relevante motieven enerzijds en de inhoud van het besliste anderzijds. Het evenredigheidsbeginsel is geschonden wanneer tussen de in aanmerking genomen feiten en de opgelegde maatregel geen redelijk verband van evenredigheid zou bestaan (RvS 4 februari 2025, nr. 262.241).

Het vage betoog van de verzoeker, dat nergens concreet ingaat op de in de bestreden beslissing uitgedrukte feitelijke en juridische motieven, volstaat niet om een schending van het evenredigheidsbeginsel aan te tonen. Deze motieven en feitelijke vaststellingen (die onder punt 3.2. worden besproken) geven wel degelijk blijk van een individueel onderzoek van verzoekers situatie. De verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de door de verweerder gedane concrete vaststellingen en de beslissing tot terugdrijving en tot intrekking van het visum.

Het derde middel is ongegrond.

3.4. Het vierde en laatste middel luidt als volgt:

"Gebrek aan individueel onderzoek en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur

Uit de beslissing blijkt onvoldoende dat de bevoegde overheid rekening heeft gehouden met alle relevante elementen van de persoonlijke situatie van betrokkene, in het bijzonder met de omstandigheden van zijn reis, de door hem voorgelegde bewijsstukken en de omstandigheden waaronder het visum werd afgegeven.

De beslissing is derhalve onvoldoende geïndividualiseerd en is aangetast door een gebrek aan zorgvuldig, ernstig en volledig onderzoek van het dossier."

Uit dit betoog blijkt dat de verzoeker zich beroept op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 9 november 2017, nr. 239.826; RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Het komt de Raad als annulatierechter evenwel niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van de bevoegde administratieve overheid.

Uit het onderzoek van de voorgaande middelen is reeds gebleken dat de bestreden beslissingen wel degelijk berusten op een geïndividualiseerd onderzoek van verzoekers situatie. De verweerder heeft verzoekers reismotieven in rekening genomen en heeft geoordeeld dat de reismotieven die de verzoeker bij diens poging tot binnenkomst heeft opgegeven niet overeenstemmen met de visumvoorwaarden die stellen dat het hoofddoel van zijn verblijf zich in Italië zou situeren. De verweerder komt tot dit besluit op grond van de vaststellingen dat de verzoeker reist met een Italiaans visum afgeleverd voor professionele doeleinden, dat hij beweert verkoper van koffiebonen te zijn en te willen nagaan of hij een afzetmarkt kan ontwikkelen in België en Parijs (Frankrijk), dat hij niet in het bezit is van enige info die zijn zakelijk reismotief kan staven, dat hij geen afspraken heeft met eventuele klanten, dat hij evenmin over zakelijke info beschikt wat betreft zijn voorgenomen verblijf in Parijs, dat hij niet in het bezit is van een bewijs van logies noch van een vervoersbewijs en dat hij thans stelt dat hij voornamelijk Brussel wil verkennen als toerist.

De verzoeker kan derhalve niet worden gevolgd in zijn vage kritiek dat er geen rekening werd gehouden met de door hem voorgelegde bewijsstukken, de omstandigheden waaronder het visum werd afgeleverd en de omstandigheden van zijn reis. Er wordt geen enkele concreet en relevant element benoemd dat ten onrechte niet in rekening zou zijn genomen bij het treffen van de bestreden beslissingen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is niet aangetoond.

Het vierde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op twee september tweeduizend zesentwintig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
N. VERBRUGGHE,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
N. VERBRUGGHE	C. DE GROOTE